

показника приросту ВВП збільшить видатки бюджету і процес його виконання стане складнішим.

Недоліком даної теорії є те, що у роки рецесії або депресії купонна ставка може дорівнювати нулю. Проте ризик даної операції значно нижчий, ніж вкладення у пайові цінні папери (вони сильно падають у ціні та є неліквідними) та банківські депозити (в роки кризи близько 15 % українських банків перебувають у стадії ліквідації).

Наукове доопрацювання даної теорії на український лад і подальше її впровадження у найближчому майбутньому неодмінно стане інструментом для подолання економічної кризи та зростання фінансової безпеки держави.

Оніщук Н.С.

факультет фінансів та банківської справи, 5 курс,

Національний університет державної

податкової служби України

Науковий керівник — старший викладач Кострач Л. М.

РИНОК ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Ринок фінансових послуг виконує провідну роль у забезпеченні економічного зростання, виступаючи механізмом накопичення та перерозподілу тимчасово вільних фінансових ресурсів. Але вітчизняний ринок фінансових послуг знаходиться на стадії розвитку, тому не в повному обсязі функціонує як дійовий механізм залучення капіталу, що й обумовлює актуальність даного дослідження.

Теоретичні та практичні аспекти функціонування ринку фінансових послуг в Україні розглядали вчені: Бобров Є.А., Бутенко О.В., Василик О.Д. [1], Гуменюк О.Г. [2], Деревко О.А., Кириченко О.М., Малютін О.К., Масленников Є.І. [3], Полотенко Д.В., Ящук В.В. та ін.

Ринок фінансових послуг як складова фінансової системи держави — це ефективний механізм перерозподілу фінансових ресурсів між окремими суб'єктами підприємницької діяльності, державою та населенням, між учасниками бюджетного процесу, міжнародними фінансовими інститутами, що сприяє ефективному розвитку економіки країни [1].

До основних проблем розвитку та ефективного функціонування ринку фінансових послуг в Україні відносять:

- низьку ліквідність фондового ринку;
- переважання державних цінних паперів;
- недостатню прозорість діяльності професійних учасників

ринку;

— нерозвиненість правової бази, невідповідність її сучасним вимогам;

— низький рівень функціонування ринкової інфраструктури;

— недостатню обізнаність населення з питань фондового ринку [2].

Низька інвестиційна спрямованість вітчизняної фінансової системи значно стримує розвиток ринку фінансових послуг та економіки вцілому. Зумовлено це тим, що більшість вільних ресурсів сконцентрована у розпорядженні банків, які не зацікавлені в інвестуванні капіталу [3].

Вітчизняний ринок фінансових послуг потребує значних перетворень. Основними напрямками вдосконалення його функціонування є:

— удосконалення законодавства, що регулює ринок фінансових послуг;

— формування конкурентоспроможного ринку фінансових послуг;

— підвищення рівня прозорості, капіталізації та ліквідності ринків;

— удосконалення інфраструктури ринків фінансових послуг;

— формування сприятливого податкового клімату для учасників ринків;

— створення інформаційної бази для потенційних учасників ринку [2].

На нашу думку, для ефективного вирішення проблем розвитку ринку фінансових послуг в Україні необхідним є об'єднання сил держави та суб'єктів ринку, формування спільної мети та дієвих механізмів впливу на ринок. Забезпечення ефективної діяльності ринку фінансових послуг сприятиме економічному росту країни та її інтеграції у світовий фінансовий простір.

Література

1. *Василик О.Д.* Теорія фінансів: підручник / О.Д. Василик. Київський нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. — 4-те вид., доп. — К.: НІОС, 2003. — 416 с.

2. Гуменюк О.Г. Ринок фінансових послуг в Україні / О.Г. Гуменюк // Сталий розвиток економіки. Всеукраїнський науково-виробничий журнал. — 2011. — №3 — С.271—275.

3. Масленніков Є.І. Дослідження розвитку ринку фінансових послуг України / Є.І. Масленніков // Економіка: реалії часу. — 2012. — №2(3). — С. 105—110.

Осовський О.А.

*«Фінанси і кредит», 3 курс,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — асистент Філімошкіна І.О.*

ПОСИЛЕННЯ РЕГУЛЮЮЧОГО ВПЛИВУ НБУ НА РІВЕНЬ ІНФЛЯЦІЇ

Необхідність підтримання оптимальної і контрольованої інфляції для будь-якої країни, як передумови сталого економічного зростання, є важливим завданням політиків, урядів і центрального банку. Все більше країн використовують нові підходи для створення та підтримання низького інфляційного середовища. Тому вивчення сучасного світового досвіду механізмів впливу на інфляційні процеси та практичне використання його в Україні є одним із найактуальніших завдань сьогодення.

Нині теоретично обґрунтовано і практично підтверджено, що будь-яка країна може домогтися довготривалої позитивної економічної динаміки за умови забезпечення стабільної і низької інфляції. Така точка зору сформульована як парадигма цінової стабільності.

Сучасний світовий досвід вказує, що найприйнятнішою реалізацією парадигми цінової стабільності є режим інфляційного таргетування. Цей режим використовують багато країн світу, а саме: Австралія, Бразилія, Канада, Чилі, Чеська Республіка, Угорщина, Ізраїль, Нова Зеландія, Перу, Польща, Швеція, Швейцарія, Велика Британія і т.д. Результатом є зниження рівня і волатильності інфляції і пом'якшення ефектів шоків пропозиції.

Дослідженням таргетування інфляції займалися провідні закордонні та вітчизняні вчені, зокрема: Б. Бернанке, С. Фішер, Дж. Тейлор, Д. Левченко, Н. Гребеник, О. Дзюблюк, О. Петрик,